

32
21. febr.

laust, og verður hún ekki enduropnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 10 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 21. febrúar 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

33
25. febr.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Vopnafjarðarkauptún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Vopnafjarðarhöfn, innri höfnin, takmarkast af línu, sem hugsast dregin frá suðurenda Leiðarhafnarhólma í brúna á Hofsá.

Ytri takmörk hafnarinnar eru fyrir innan línu, sem hugsast dregin úr suðurenda Leiðarhafnarhólma í stefnu utantil við Drangsnæs.

Gjöld af skipum, sem til hafnarinnar leita, skal aðeins miða við innra hafnar-svæðið, en takmörk ytri hafnar eru sett aðeins með tilliti til friðunar fyrir skotum, fugla- og seladrápi og öðrum ágangi.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Að nýafstöðnum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Vopnafjarðarhrepps kjósa 3 menn í hafnarnefnd, og jafnmarga til vara. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs, fyrir hönd hreppsnefndar, enda ber sveitarsjóður ábyrgð á eignum og skuldbindingum sjóðsins.

3. gr.

Til þess að standast kostnað við hafnarmannvirki og árlegan reksturskostnað, skal stofna hafnarsjóð. Í hafnarsjóð renna allar tekjur, sem ákveðnar eru með reglugerð þessari. Við lok hvers reikningsárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efna-hagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlök næsta reikningsár. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar.

Fyrir fyrsta nóv. ár hvert skal hreppsnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Vopnafjarðarhrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar

á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana sam- 33
göngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok ásamt nauðsynlegum skýring- 25. febr.
um á gjalda- og tekjuliðum.

4. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

5. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar, eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip, að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða boðum hafnarnefndar, eða umboðsmanns hennar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

6. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina, nema leyfi hafnarnefndar komi til, og skal hún ákveða, hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauð í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er geti tekið á móti skipunum hafnarnefndar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið, eða framkvæma eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

7. gr.

Ekki má festa skipi við bólvirki né bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast, að bætt sé úr því tafarlaust. Skyld er að hafa tryggar hlifar milli skips og bólvirkis eða bryggju.

8. gr.

Gufuskip eða önnur vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætt af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

9. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að álit hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

Brökkvi andvirði hins selda skips ekki fyrir kostnaðinum er eigandi þess ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

IV. KAFLI

Um notkun bryggju og bólvirkja.

10. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu, að öðru jöfnu, þau skip, sem sigla eftir fastri

33. febr. auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að vikja, meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að vikja fyrir öðrum skipum, ef hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

11. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á hjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

12. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skilt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis, bryggju eða milli skipa, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið, unz úr er bætt.

13. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggjum né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess.

V. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

14. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema hreppsnefndin hafi veitt samþykki til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð samgöngumálaráðuneytisins. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára, fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því. Brot gegn því varðar sektum allt að 10 þús. krónur, og getur hafnarnefnd látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda.

Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana skal leita samþykkis samgöngumálaráðuneytisins.

15. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingar einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð, er þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri, auglýstri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

16. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, er hafnarnefnd samþykkir. Óheimilt skal einstaklingum eða félögum, sem eiga bryggju eða bólvirki innan hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hafnarnefndar komi til.

17. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gildir jafnt fyrir allar bryggjur, bólvirki og uppþyllingar á hafnarsvæðinu.

33

25. febr.

VI. KAFLI

Um almenna reglu.

18. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir hreppstjóra eða sýslumanni, en skipunum hafnarnefndar eða starfsmanna hennar ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

19. gr.

Öll skot við og á höfninni eru stranglega bönnuð.

20. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema í eldavélum skipsins eða á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Áliti hafnarnefnd, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eld-timrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

VII. KAFLI

Hafnargjöld.

21. gr.

Öll skip, 12 smálestir og stærri, skulu greiða hafnargjald, er þau koma á innri Vopnafjarðarhöfn og hafa samband við land.

Undanþegin eru skip, sem leita hafnar vegna óveðurs eða sjóskemmda, svo og varðskip, björgunarskip, skemmtiferðaskip og skip, sem gerð eru út til vísindarannsóknna.

Hafnargjöld greiðast af brúttó-stærð skips og reiknast í heilum tölum.

22. gr.

Skip og bátar, sem eru eign búsettra manna á Vopnafirði, skulu greiða hafnargjöld einu sinni á ári, kr. 5.00 af hverri brúttó-smálest, opnir trillubátar 6 smál. og minni kr. 20.00 á ári. Gjaldldagi sé fyrsti ágúst ár hvert. Öll önnur skip nema þau, sem undanskilin eru í 21. gr., 12 smálestir og stærri, greiði kr. 0.40 af hverri brúttó-smálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó ekki oftari en 6 sinnum á ári.

Innlend strandferðaskip skulu einungis greiða hafnargjald í fyrsta skipti, er þau koma í höfn ár hvert.

23. gr.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsóknna, skip, sem leita hafna vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land, og skip, sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjóþjóns.

33

25. febr.

Nú eiga einstaklingar eða félög hafskipabryggju innan hafnarsvæðis og má þá ekki taka í hafnarsjóð bryggjugjald eða gjald af vörum, sem um þær bryggjur fara, fyrr en hafnarsjóður hefur komið upp sambærilegu mannvirki til afgreiðslu skipa.

Heimilt er að innheimta þessi gjöld í hafnarsjóð, þegar byrjað er á framkvæmdum hafnarmannvirkja.

24. gr.

25. gr.

Hvert skip, er leggst að bryggju eða skipi, sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af brúttóstærð skipsins, talið í heilum tölum:

a. Af aðkomubátum:

5— 12 smálestir	kr. 10.00
12— 40 smálestir	— 15.00
40— 60 smálestir	— 20.00
60—100 smálestir	— 30.00
100 smálestir og stærri	— 45.00

b. Heimabátar (árgjald):

6—12 smálestir	— 50.00
12 smálestir og stærri	— 80.00
Trillubáta	— 25.00

c. Öll önnur skip, þar á meðal strandferðaskip, skulu greiða kr. 0.20 af hverri nettósmálest.

VIII. KAFLI

Vörugjald.

26. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem útskipað er eða afskipað á höfninni, þó með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

27. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast í land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert vörugjald.

28. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskrá.
- Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar.
- Afli skipa, lagður á land, þegar skip kemur úr veiðiför.
- Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

29. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum, af hverri sendingu sérstaklega, brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og eru skipstjóri eða afgreiðslumaður skipa, skyldir til að láta hafnarnefnd í té afrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts, gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún, hvenær sem er, látið ákveða

vörumagnið á þann hátt, er hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira, en upp 33 var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal 25. febr. reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Vöru skal flokka til vörugjalds, eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðist eftir því, er þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarnefnd, en úrskurði hennar má áfrýja til hreppsnefndar.

A. Gjald fyrir aðfluttar vörur.

1. flokkur. Gjald kr. 0.30 hver 100 kg:
Kol, salt, sement.
2. flokkur. Gjald kr. 0.40 hver 100 kg:
Blý, brýni, eldfastur leir og steinn, vír, hverfissteynar, kaðlar, kitti, járn og stálvörur, krít, málningarvörur, sóði, þakpappi, þakjárn og asbest.
3. flokkur. Gjald kr. 1.50 hver tunna:
Benzín og olía á tunnum.
4. flokkur. Gjald kr. 0.60 hver 100 kg:
Bækur, smurningsolíur, baðlyf, sápuvörur, fiskilínur, kálmeti, kartöflur, hey, kornvörur, leður, linoleum, pappír, strigavörur, rútugler, segldúk, seglgarn, togleður, tvistur.
5. flokkur. Gjald kr. 0.80 hver 100 kg:
Ávextir, kaffi, kókó, brauðvörur, jurtafeti, te, sykur, leirvörur.
6. flokkur. Gjald kr. 1.20 hver 100 kg:
Purrir ávextir, niðursuðuvörur, eldspýtur, glervörur, glysvarningur, leðurvörur, leikföng, lyfjavörur, léttar vörur, nýlenduvörur, tóbaksvörur, sælgætisvörur, vefnaðarvörur.
7. flokkur. Gjald kr. 0.80 hver 100 kg:
Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
8. flokkur. Gjald kr. 0.10 hvert teningsfet:
Timbur, tunnuefni og líkar vörur.
9. flokkur. Gjald kr. 0.20 hvert teningsfet:
Bifreiðar, húsmunir, hljóðfæri.

B. Gjald fyrir brottfluttar vörur.

1. flokkur. Gjald kr. 0.40 hver 100 kg:
Fiskur í hvers konar ástandi, lýsi, gærur, ís, síld, kjöt, garnir, hrogn, mör, tólg.
2. flokkur. Gjald kr. 0.80 hver 100 kg:
Ull og ullarvörur, hert skinn.
3. flokkur. Gjald kr. 1.20 hvert kg:
Dúnn, fiður.
4. flokkur. Gjald fyrir hvern lifandi grip:
Kindur 1 kr., stórgripir 4 kr.
5. flokkur. Minnsta gjald kr. 0.60 fyrir hvert stykki.
Þótt vörur flokkaðar undir brottfluttar vörur flytjist til staðarins, eða vörur flokkaðar undir aðfluttar vörur, flytjist frá staðnum, breytir það engu um vörugjaldið. Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir, hvernig flokka skuli, ákveður hafnarnefnd.

30. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar, skal greiða 10 auru fyrir hvern fermetra lands, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burt innan tveggja sólarhringa. Gjald

33 þetta reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir, eða brot úr þeim. Gjald fyrir mikið 25. febr. vörumagn má ákveða með samningi.

31. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

IX. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

32. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar, sér um innheimtu allra hafnargjalda.

33. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds og bryggjugjalds. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum, unz gjöldin eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

34. gr.

Gjald fyrir vörur, sem um getur í 29. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í vörunni, unz gjaldið er greitt.

Vörugjald af vörum, sem lagðar eru á land á hafnarsvæðinu, fellur í gjalddaga, um leið og varan er sett á land, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip. Afgreiðslumaður skips skal standa skil á greiðslu vörugjaldsins.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

35. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

36. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það, áður en einn mánuður er liðinn frá því, að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fram fara af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, er hefur krafizt þess, ef matsupphæðinni verður ekki breytt til hækkunar, er nemi 10% af hinn ákveðnu skaðabótupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

37. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

38. gr.

33

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum frá 20.00—10000.00 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Vopnafjarðar.

25. febr.

39. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 25. febrúar 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

GJALDSKRÁ

34

fyrir Rafveitu Miðneshrepps.

28. febr.

I. RAFORKA

Rafveita Miðneshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 45 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.50 á m² gólf-flatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólfleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.00 á ári af m².

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 30 aura hver kwst. Auk þessa skal greiða fastagjald kr. 5.00 á mánuði af einu herbergi hvernar íbúðar og kr. 3.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal teljast sem hálf, en stærra en 25 m² sem tvö.

C. Vélar.

Þar sem orkan er notuð til vélareksturs, skal hún seld:

1. Um kwst.mæli á 65 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 125.00 til kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna. Eftir þessum gjaldskrárlið má einnig selja raforku til vinnulagna við byggingar, meðan á byggingu stendur.
2. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 19 aura hver kwst. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að 2 stundum um hádegis og 1 stund síðdegis.